

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il ¹

בבא מציעא דף קיח.

נפל כותלו לגינת חברו ואמר בעל הכותל לבעל הגינה "הגיעוך",
מתי קנה האבנים ולא יכול לחזור בו?

קיבל עליו בעל הגינה - ופינה	אמר לו "הגיעוך" ולא פינה עדיין	
קנה	מתכוון להקנותו: קנה משתמט: לא קנה	לר' יוסי בר' חנינא
קנה	לא קונה ¹	לחולקים עליו (תוס')

השוכר פועל² ללקט תבן וקש³ ואמר "טול מה שעשית בשכרך" האם שומעים לו (לרב נחמן)?

הראהו בשל חברו ⁴	הראהו בשל הפקר ⁵	
אין שומעין לו	אין שומעין לו ⁶	בעבודת הגבהה
אין שומעין לו	שומעין לו	בעבודת הבטה

האם הבטה בהפקר קונה?

אליבא דר' יוסי	אליבא דת"ק	
לא קונה	קונה	רבה
קונה	קונה	רבא
לא קונה	לא קונה	איכא דאמרי אמר רבא

¹ כתבו התוס' (בד"ה ליקני), דדוקא כשפינה קונה למאן דלית ליה לר"י ב"ח דאז עומד בצד שדהו, אבל כשלא פינה - שלא עומד עדיין שם, לא קונה אפי' אם מכוון להקנותו.

² ופירש לו שזה בשביל לעשות בשלו. אלא אם שכר אותו בסתם (ולא פירש לו בשל מי), כתבו התוס' (בד"ה לעשות), שבכה"ג יכול לומר לו טול מה שעשית בשכרך. וראה בסמ"ע (חוי"מ סי' של"ו ס"ק ד') שביאר דמ"יירי שידע הפועל שהשדה אינה של השוכר אותו, אבל אם לא ידע גם בשכרו בסתמא לא יכול לומר לו טול וכו'. ובהגהות הגר"א בסוגיין (אות ב') כתב דדוקא שלא אמר לו שכרך עלי אז בסתמא שומעין לו, אבל אם אמר לו שכרך עלי נותן לו שכרו מושלם.

³ ויש בדבר זה תועלת לשדה שהיא מתנקה משאריות התבן והקש, וגם התבן והקש הם דבר ששואה ממון.

⁴ דכיון שהוא שכרו לעשות בשל חברו, הרי שהוא מתחייב בתשלום השכר (רק שאח"כ נוטל מחברו מה שהנהו - מה שניקה את שדהו), ולכן הדין בשניהם שוה.

⁵ פ"י, ששכר אותו ללקוט בשבילו תבן וקש בשדה של הפקר, ואחרי שליקט אומר לו "טול מה שעשית בשכרך".

⁶ דכיון ששכרו ללקט את התבן והקש מהשדה ההפקר בשבילו, הרי שמיד שליקט אותם זכה בהם בעל הבית, שהרי שנינו שהשוכר את הפועל לכל מלאכה שיעשה באותו היום - והגביה הפועל מציאה, הדין שהמציאה שייכת לבעה"ב, וכ"ש כשכרו בפירוש ללקט תבן וקש שהתבן והקש נקנים מיד לבע"ב, ונמצא שחייב לו שכר, ולא יכול לומר לו "טול מה שעשית בשכרך".

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת. ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף קיח:

האם יכול להוציא זבלו לרה"ר, ואם הוציא והזיק מה הדין? [תוד"ה מחזורתא].

שלא בשעת הוצאת זבלים		שלא בשעת הוצאת זבלים				
האם מותר?	האם חייב?	האם מותר?	האם חייב?			
מותר ¹	חייב	מותר	חייב	לאלתר	למשנתנו רבנן	לתי' א' בתוס'
מותר	חייב	אסור ²	חייב	ל' יום	לר' יהודה	
מותר	חייב	מותר	פטור ³	לאלתר	לרשב"ג	לתי' ב' בתוס'
מותר	חייב	אסור	חייב	ל' יום	למשנתנו רבנן	
מותר ⁴	חייב	אסור	חייב	לאלתר	לר' יהודה	
מותר	חייב	אסור	חייב	ל' יום	לרשב"ג	
מותר	חייב	אסור	חייב	ל' יום		

האבן שנפלה והזיקה או הוזקה, מי חייב?

קבלנות	שכירות	
המפיל חייב	המפיל חייב	נפלה מאחד העוסקים בשלבי הבניה
כולם חייבים	האחרון (אדריכל) חייב	נפלה מעל הדימוס

שתי גנות זו על גב זו והירק בינתים, של מי נוף⁵ הירק?

העליון נוטלו בפשיטת ידו	אינו נוטלו בפשיטת ידו	
של עליון - שדי נופו בתר עיקרו		לר' מאיר
של תחתון - לא אמרינן שדי נופו בתר עיקרו		לר' יהודה
של עליון ⁶	של תחתון	לר' שמעון

¹ והראי' שלרבנן חייב גם כשמותר, דהרי גם בלא שעת הוצאת זבלים מותר להוציא מיד בשביל לזבל - ובכל אופן אם הזיק חייב.

ובתי' ב' כתבו שהמשנה מדברת אפי' בשעת הוצאת זבלים ובכו"א אסור, וזה דלא כר"י.

² אולם להוציא מיד בשביל לזבל התירה המשנה, אמנם גם באופן זה אם הזיק חייב.

³ ולתי' זה בתוס' - זה הסיבה שמשנתנו אתיא דלא כר' יהודה.

⁴ אולם המשנה אמרה שיזבל לאלתר - עצה טובה קמ"ל שיזבל מיד כדי שלא יצטרך לשלם מה שהזיק, דאם ישהה שלשים יום מאד יתכן שיזיק, משא"כ אם יעשה לאלתר - מסתבר שלא יזיק. אכן גם לאלתר אם יזיק צריך לשלם לרבנן.

⁵ אמר רבא בעיקרו כו"ע לא פליגי - דהוא של עליון.

⁶ פירש"י (בד"ה כל שהעליון), שר' שמעון ס"ל כר"מ דאזלינן בתר יניקת הירק, ורק כשלא יכול להגיע אליו בפשיטת ידו - הוא מפקירו לתחתון. ובהגהות הגר"א כתב להיפך שס"ל לר"ש כר' יהודה דהרי אמר דהשאר של תחתון משמע שהוא שלו ממש [ולא רק מחמת שמפקירו משום דגנאי לו ליטול רשות להכנס], ורק מה שהוא מגיע אליו בפשיטת יד הוא של העליון.